

mělo účinně reagovat na měnící se život ve společnosti a při přípravě na budoucnost zohledňovat současné trendy. Samozřejmostí však stále není využívání sebehodnocení a vzájemného hodnocení dětí, které by je směřovalo k uvědomění si vlastních úspěchů či neúspěchů. Omezenými možnostmi k sebevyjádření dětí dochází k potlačování jejich autonomního chování. Společné postupy mnohdy nerespektují rozvoj fantazie a kreativity dětí. Zapojením do rozvojových projektů se řadě škol naopak podařilo zlepšit podmínky pro polytechnickou tvořivost a funkčně implementovat do vzdělávání dětí počítačovou techniku.

Východiska ke korekci vlastní činnosti poskytují školám autoevaluační nástroje. Objektivní vyhodnocování vzdělávacích procesů má vliv na vyvozování účelné zpětné vazby a přijímání potřebných opatření. Dle vyjádření ředitelů školy nejčastěji ověřovaly naplnění cílů ŠVP PV (RVP PV) pomocí individuálního hodnocení učitele, hodnocení portfolia a hodnocení mapy pokroků dětí.

Tabulka 13

Formy hodnocení používané pro ověření naplnění cílů ŠVP podle ředitele školy – podíl škol (v %)

Forma hodnocení	Podíl
Individuální hodnocení učitele	85,7
Mapa pokroku dětí	23,0
Hodnocení portfolia	65,1
Jiné nástroje	12,5

Mateřské školy sledovaly a vyhodnocovaly na úrovni školy celkovou úspěšnost dětí v průběhu, při ukončování předškolního vzdělávání a dle možností i v dalším vzdělávání v ZŠ v 78,8 % MŠ. V tom, jak školy dokázaly s výsledky svých zjištění pracovat a jak je dokázaly využívat pro zkvalitňování vzdělávání, byly mezi jednotlivými školami významné kvalitativní rozdíly.

Zásadním hlediskem pro vyhodnocení vzdělávacích výsledků, kterých školy dosahují, je míra naplňování individuálních vzdělávacích potřeb dětí. Mateřské školy soustavně získávaly informace o posunech výsledků každého dítěte ve všech vzdělávacích oblastech a reagovaly na ně vhodnými pedagogickými opatřeními pouze v 51,4 %. V 46,6 % MŠ vyžaduje tato oblast zlepšení, (vloni 33,7 %, což je meziroční pokles o 12,9 %). Znepokojivým zjištěním je, že takřka polovina škol nedokázala vytvořit ucelený systém, který by pomocí pravidelného sledování dětí umožňoval vyvodit konkrétní, odborně podložené závěry podstatné pro další individuální rozvoj dětí. Ze statistik ČŠI je zřejmé, že oblast pedagogické diagnostiky a příprava individualizované vzdělávací nabídky patří v předškolním vzdělávání dlouhodobě k nejproblematictějším.

Tabulka 14

Vývoj hodnocení kritéria 5.1 Mateřská škola soustavně získává informace o posunech výsledků každého dítěte ve všech vzdělávacích oblastech a reaguje na ně vhodnými pedagogickými opatřeními – podíl škol (v %)

Školní rok	Výborná	Očekávaná	Vyžadující zlepšení	Nevyhovující
2015/2016	4,2	71,8	23,6	0,3
2016/2017	9,7	57,8	31,2	1,3
2017/2018	8,7	57,1	33,7	0,6
2018/2019	6,9	44,5	46,6	2,0

Jedná se zvláště o přetrvávající metodický problém. Pedagogové se dětem snaží intuitivně věnovat, systematické evidování pokroků dětí je však v řadě škol podceňováno. Učitelé mají mnohdy k dispozici vzorové předlohy, nedokáží však s nimi v požadovaném rozsahu

